

A/PNL/208
6.04.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.4759A/06.04.2026

Către: Domnul prof. univ. dr. Mihai Dimian, Ministrul Educației și Cercetării

Doamna Oana Silvia Țoiu, Ministrul Afacerilor Externe

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Stadiul programului Bursa Specială „Guvernul României” (BSGR) instituit prin Legea nr. 157/2004 pentru formarea managerilor din sectorul public, evaluarea rezultatelor obținute, situația obligațiilor contractuale ale beneficiarilor și oportunitatea relansării unui program similar adaptat realităților actuale

Stimate Domnule Ministru,

Stimată Doamnă Ministru,

Mă adresez Dumneavoastră cu o întrebare privind un program care, la momentul lansării sale, a reprezentat una dintre cele mai ambițioase inițiative ale statului român în domeniul formării capitalului uman de elită pentru administrația publică: Bursa Specială „Guvernul României” (BSGR), instituită prin Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public.

Programul BSGR a fost conceput cu un obiectiv strategic: finanțarea studiilor universitare, de masterat sau doctorat ale tinerilor români cu potențial de excelență, la universități de prestigiu din Europa de Vest și America de Nord, în schimbul obligației de a reveni în România și de a ocupa poziții de manageri publici pe o perioadă minimă cuprinsă între 3 și 5 ani.

Programul a fost implementat în parteneriat cu Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), finanțarea fiind asigurată în proporție de peste 90% de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Educației și Cercetării, iar coordonarea fiind exercitată de Comisia pentru Managerii Publici. Cuantumul burselor erau de 30.000 de euro pentru studii universitare, 35.000 de euro pentru studii de masterat și 25.000 de euro pentru studii de doctorat. Primul Concurs Național a avut loc în 2004, programul suscitând un interes remarcabil – 879 de dosare de candidatură doar în prima ediție.

Din datele publice disponibile, programul a finanțat pregătirea în străinătate a aproximativ 149 de tineri, cheltuind sume semnificative din bugetul public. Aceasta ridică mai

multe întrebări esențiale privind eficiența investiției: câți dintre cei 149 de beneficiari s-au întors efectiv în România, câți și-au onorat obligația contractuală de a lucra în administrația publică pe durata asumată, câți au restituit sumele primite în caz de nerespectare a obligațiilor și, fundamental, care a fost impactul real al acestor manageri publici asupra calității administrației românești?

Întrebările sunt cu atât mai pertinente cu cât programul pare să fi încetat de facto după câțiva ani de la lansare, fără o evaluare publică a rezultatelor, fără o analiză a lecțiilor învățate și fără o decizie asumată privind continuarea, reformarea sau abandonarea sa. Legea nr. 157/2004 este în continuare în vigoare, dar programul nu mai este operațional, creând o situație juridică cel puțin bizară: un cadru legislativ existent, un program bugetat la zero și o generație întreagă de tineri care nu mai au acces la un instrument de formare pe care statul l-a creat și apoi l-a abandonat în tăcere.

În contextul actual, în care România se confruntă cu o criză acută de competențe în administrația publică, în care instituțiile statului se plâng constant de lipsa personalului calificat, în care digitalizarea, fondurile europene și reformele structurale necesită manageri publici cu pregătire de excelență, iar în care aproximativ 5 milioane de români trăiesc în diaspora – mulți dintre ei formați la cele mai bune universități din lume –, absența unui program funcțional de tip BSGR este nu doar o pierdere de oportunitate, ci o neglijență strategică.

Alte state europene au programe active de acest tip. Franța, prin École Nationale d'Administration (transformată în Institut National du Service Public – INSP), formează sistematic elitele administrației publice. Marea Britanie, prin Civil Service Fast Stream, recrutează și formează tineri de elită pentru funcția publică. Uniunea Europeană însăși, prin programele Erasmus Mundus și prin bursele Marie Skłodowska-Curie, investește masiv în formarea de capital uman de înaltă calificare. România a avut un program similar, l-a abandonat și nu l-a înlocuit cu nimic.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este stadiul actual al programului Bursa Specială „Guvernul României” instituit prin Legea nr. 157/2004? Programul mai este operațional? Dacă nu, când a fost suspendat de facto și prin ce decizie sau act administrativ? Bugetul alocat programului în ultimii 10 ani a fost zero? Dacă da, cum se justifică această situație în raport cu obligația statului derivată din lege?
2. Câți beneficiari a avut programul BSGR pe întreaga sa durată de funcționare, defalcați pe ediții ale Concursului Național, pe tipuri de studii (universitare, masterat, doctorat)

- și pe universități de destinație? Care a fost suma totală cheltuită de la bugetul de stat pentru finanțarea acestor burse?
3. Câți dintre beneficiarii programului BSGR s-au întors efectiv în România după finalizarea studiilor? Câți și-au îndeplinit integral obligația contractuală de a lucra ca manageri publici în administrația centrală sau locală pe durata minimă asumată (3-5 ani)? Câți au rămas în administrația publică și după expirarea perioadei obligatorii?
 4. Câți beneficiari nu și-au respectat obligațiile contractuale de întoarcere în țară sau de ocupare a unei funcții publice? Care este suma totală care ar fi trebuit restituită de acești beneficiari, conform clauzei penale contractuale (restituire integrală plus penalizare de 5-15%)? Ce sumă a fost efectiv recuperată? Câte acțiuni în instanță au fost inițiate pentru recuperarea sumelor?
 5. A fost realizată vreodată o evaluare de impact a programului BSGR de către Ministerul Educației, de Comisia pentru Managerii Publici sau de orice altă instituție? Dacă da, care sunt concluziile și unde poate fi consultată această evaluare? Dacă nu, de ce nu a fost realizată o astfel de evaluare pentru un program finanțat din bani publici?
 6. Care este situația actuală a Comisiei pentru Managerii Publici, organismul cu rol de coordonare a programului BSGR? Mai funcționează? Dacă nu, când și-a încetat activitatea?
 7. Agenția de Credite și Burse de Studii (roburse.ro), care listează BSGR ca parte a mandatului său instituțional, mai gestionează în vreun mod acest program? Există contracte BSGR încă în derulare (beneficiari care își execută obligația de muncă în sectorul public sau care au obligații de restituire)?
 8. Având în vedere că Legea nr. 157/2004 este în continuare în vigoare, Ministerul Educației și Cercetării intenționează să relanseze programul BSGR sau să propună un program succesor? Dacă da, care este calendarul și bugetul previzionat? Dacă nu, de ce nu consideră ministerul oportună existența unui program de formare de elită pentru administrația publică?
 9. În ipoteza relansării unui program de tip BSGR, are ministerul în vedere adaptarea acestuia la realitățile actuale, printre care: extinderea domeniilor eligibile dincolo de administrația publică clasică (digitalizare, inteligență artificială, securitate cibernetică, managementul fondurilor europene, tranziție energetică); eliminarea limită de vârstă de 35 de ani sau actualizarea acesteia; includerea posibilității ca beneficiarii să lucreze și în mediul privat strategic (companii de stat, operatori de servicii publice esențiale), nu doar în administrația publică propriu-zisă; creșterea cuantumurilor burselor, care la nivelul anilor 2004-2008 erau de 25.000-35.000 EUR, sume care în 2026 nu mai acoperă costurile unui program de masterat la o universitate de top din Europa de Vest sau America de Nord?
 10. Ministerul Educației și Cercetării are în vedere crearea unui mecanism de atragere a românilor din diaspora care au absolvit deja universități de prestigiu din străinătate, pe cont propriu, oferindu-le pachete de repatriere condiționate de ocuparea unor funcții

publice pentru o perioadă determinată – un program complementar BSGR, care ar valorifica capitalul uman deja format, fără costul formării?

11. Care este poziția Ministerului Educației și Cercetării privind necesitatea profesionalizării funcției publice din România prin investiții sistematice în formarea capitalului uman, în contextul în care România alocă unul dintre cele mai mici bugete din UE pentru formarea profesională a funcționarilor publici, iar calitatea serviciilor publice se reflectă direct în încrederea cetățenilor în instituții, în competitivitatea economică și în capacitatea de absorbție a fondurilor europene?

Cu respectul meu,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL